

Kramérhusow y
Čís. k. Pražské Poštowské Noviny.

Roku 1789.

Čís. 20.

W Sobotu dne 14 Listopadu.

Wogenstij Příběhové. Dvorská Zpráva, List čtyřicátý pátý.

Od Pana polního Maršalka Barona Laudona přišla zpráva z Bělehradu pod datum 27 října, že Seraskyer Abdy Bassa w neywětší rychlosti své ležení v Euprye opustil, do Myse odcházel. K takovému rychlému útěku dal mu příčinu Obršilaytnant Michaljewic (neb Michalowský,) který s neywětší částí svých dobrovolníků w Semendryi stáhl, a odtud vyslal Setníka Stoykowice, rozhlásiti dal, že nasse armáda proti Seraskyerowi táhne. Turcy vslyšewše tuto zprávu, rychle se z svého ležení wzhopili, a vprkem bě-

želi k Myse, nechawše po sobě 11 děl a znamenité zásoby rozličné potraviny. Prvé než vtekli, 11 članků mostu, který byl zbit přes řeku Morawu, docela spálili.

Podlé této zprávy Obršilaytnant Michaljewic w tu chvíli poslal Majora Smida s některými dobrovolníky, husary a ostrostřelcy do Jagodiny, by on wše náležitě wyzvěděl, kde Turcy stojí, jak sylní jsou, a coby gestě za předsevzetí měli; y také by Eupryi lidem osadil, oněch 11 zanechaných děl pod svou moc přigal, a ostatně o wšem náležitau zprávu zaslal.

Podlé

Podle daného svědectví od Pana
polního Maršalka Barona Laudona,
jmenovaný Pan Obrstlaytnant Mi-
chaljewič pro své dobré zachování a
gimnastiku pro své dobré konané služby od
geho císařského. Milosti ustanoven gest
za Obrsta,

Gaufronině wogensté Zprávy.

Psaní, které přichází z Rakous na
den 8 listopadu, dává následující zprá-
vy: "We Wídni gde vůbec nyní ta-
powěst, že dobrovolnjcy Obrsta Mi-
chaljewiče, kteří vysláni byli k pozor-
ování nepřátel v Euprye, nenadále při-
padli na přední zástup Serastyeru Abdy
Bassy; mnoho Turků zbili, a ostatní
daleko zahnali. Co Turky nejvíce k
autěku pohnulo, byla řeč, která dobro-
volnjcy všudy roztrusovali, že totiž
veskeré woysto pod zprávu polního
Maršalka Laudona proti Serastyerovi
táhne. Při té příležitosti dostali (prý)
nášši dobrovolnjcy celé ležení serassim
náradím za kořist."

"Nasse woysto w Serwii již tak
daleko rozšířeno gest, že obě okoli k Vy-
cy a Jagodně w své moci má. — O
nejvyšší Wězýrowi slyšíme tak mno-
ho, že on skutečně w Bulgářích zname-
nitau armádu shromáždí, a aumysl
má gestě gednau svého sstěstí proti
Pryncowi z Koburku zakusyti. Mezy
tím Prync Koburk nehne se z svého po-
hodného místa, kteréž má na Walas-
ských hranicích; on bude očekáwati tak
dlaugo, dokudby pomocného lidu w do-
statečném počtu neobdržel. Na ten te-
dy způsob má také otevřený průchod z

Sedmíhradské země, a s svým lidem
může se obrátiti na kterakoli stranu,
gakby totiž toho největší potřebu vzná-
wal."

"Co se nejprve mluvilo o řetě-
zích, které nejvyšší Wězýr na 20ti fo-
rách sebau wozyl, a z nichžto (prý) ge-
den takový řetěz y s kruhy k swázání 5ti
osob as půl třetího centnéře těžký býti
měl; nyní, když lidé rozumějí takový
geden řetěz spatřili, pravějí oni, že
38 liber těžší býti nemůže. Ostatně
takový řetězové w Turků negsati nic no-
vého, nebo gedenkazdy Wězýr, když
osobně do pole táhne, takové řetězy pro
přihodu, kdyby šťastný býti měl, k zwěs-
šení své slávy a triumfu sebau wozý-
wá. Gest to gakýs starý obyčej, kte-
rý w Azyatyckého národu potud pozů-
stává."

"Gakž nyní z Bělehradu slyšeti,
Osman Bassa nechtěl se díjwe k wzdání
peronosti rozmysliti, až mu gebo wlas-
tní lidé pistoli k srdci zaměřili a smrti
pohrozili. Gest známo, že Turcy také
při největší poníženosti vždy gakausy
hrdost na sobě znáti dáwagj. Totěz oni
na sobě okázali na cestě, když byli we-
deni do Orsowy, nebo do očí mluwili
Obrstowi Stencowi, který ge prowá-
zel, že na jaře Bělehrad brannau rukau
wzýti, a pak rovnau cestau k Wídni
táhnutí vmysl magj. Ale Pan Obrst
odpověděl jim: "Můž lehce býti,
wssak nepochybně gakžto zagari."

"Také z Bukarestu doslycháme co
podobného o Turecké hrdosti; nebo tam
odtud psali Turcy, po swedené bitvě w
Martinestě, svým přátelům do Kon-
stantynopole, a ta gegich zpráva do-
stala

stala se až k nám do Wjdně. Obsah té zprávy gest následující: "Nagednau, w gedínkě toliko noci, daurowé (tak gmenugj nás Břestany) jako hauby ze země wyrostli, a okazali se w takowém množství jako pšst při moři. Nato obřočili ze wšech stran woysto práwě wěřících; a w skutku bylo tu zapotřebj neobyčejné statečnosti, aby chom se strze ně prosekali; ale stalo se to přede zvláštním přičiněním nasseho znamenitého Wezyra Budčuka Hasana, a k neywětšj škodě dauřů. Uly sme gim něco pakáže zanechali, a tjm dosáhli sme swého cíle; nebo oni hltaz wě padali na wšefko, kdej co bylo k bránj, a za námi dále se nehnali. Žadnýby zagiště nevwěřil, aby Turcy tak tupj a hrđj byli, kdyby tato zpráva gistorne prawdiwá nebyla."

"Co se ostatně o neywětšim Wezyrowi prawj, můž býti, že to prawda gest; mezy tjm přede mnohý pochybowati můž, aby on, neywětšj Wezyr, před Tureckau radau s takowau nesmyslností pochlaubati se měl, gaž z následující zpráwy widěti gest; nebo (prý) praweně radě takto psáti měl: Ga danz sám, že s počtem mého lidu, který dosbromady stahugi, negen Prynce z Koburku, prwé gestě než zyma připadne, docela potřu, alebrž také polnjho Marka Laudona do takowé vžiny wezenu, že on netoliko Bělehrad, ale y ozstatnj fraginy, kterež wybogowal, rád nazpátek wrátj. — Tak nemluwj, ani nesmyslj ani gediny z prostých Turků, nebo oni giž wědj, že ani Rusowé ani nášš tak slabj a tak neprozřetedlnj nezsau, aby se měli dáti potlačiti. Gaž

se zdá, neywětšj Wezyr mluwj to s paubě zaufánliwostí. Také dle zpráwy od gistého Minystra z Konstantynopole za gistoru se prawj: že maudřejšj Ministrowé při Turecké radě a zvláššj Musty (neb neywětšj Kněz Turecký) který k pokogi náchylen gest, slyby onoho neywětšjho chlubitka s smichem potupugi, a magj vmysl k giným prostředkům sáhnutí, než oninno gsau, na kterýchž Wezyr swau naděgi zakládá. Snad on porážkau v Rymniku dosawad nezmuđřel, a dostatečného navčení nena: byl."

"Podlé poznamenánj, které gistorne gest, a které se nám do rukau dostalo, w těch měsících čerweney, srpnu a zářj počet wšech nemocných při celém woystu newynášel přes 20 tisyc mužů, z kterýchž toliko as 600 vmřelo. To gest dosti škrowný počet, kterýž ani w čas pokoge w takowém množství woysta menšj býti nemůž."

Plánj z Staré Hradistj na den 26 řigna. Náš Pan Dopisowatel dáwá nám takowau zpráwu, která gistorne dosawad w žádných Nowinách se nenasláz: nebo kdo strž tento celý čas co slyšel o Sskutarstem Bassowj, kdo pomyslj, žeby tento ohawný zrádce gestě se oć pokusyti mohl, a to tjm časem, kdyžby giž lid na zymnj přeleženj táhnauti měl? Mezy tjm gistá gest ta zpráva od nasseho Pana Dopisowatele; a my danzáme, že y tjmto pozdnjm časem gestě nassim Panům Čtenářům dosti důležitých wěcý psáti mocy budeme. Smysl oné zpráwy gest následující:

"Turcy, w počtu geden tisyc pět set, kterj před 14 dni z leženj od Pod: tajni

ražnice k našim hranicem přitáhli, do-
sawad se do swého ležení nenawrátili,
přitom ale nestyšime, zdali co před sebe
wzali. K oněm dewiti tisícům Bosňá-
ků, kteří sobě pod zprávou Tráwnické-
ho Bassy v Podražnice nedaleko Baňas-
luky stany rozbili, přirazyl se Sstutarský
Bassa s 24ti tisíci lidu, tak že tam nyn-
nj 33 tisíc wojska wypraweného pozů-
stává. Tato zpráva není smyšlená,
anobrž tak důležitá, že hned o ni po-
rychlých posilků gah gebo cys. král. Mi-
losti, tak y našemu wítězoslawnému
Keřowi Laudonowi powědomost učiněna
byla. O bychom tohoto známého zrádce
do tenat lapiti mohli! — Tot k podi-
wu gest, že se takowj Turcy nalézají,
genž neywětšij magj potěšeni, že Běle-
hrad klesl; a to gsau oninno Turcy,
genž z Berbjru, bywše tam obleženi, v-
tekli. Oni po tu chwili wždy od Ba-
ňaluckých Turků weyčjtky a neywětšij
posiněch trpěti musyli, že gako baby,
neměwše ani myslí ani srdce, vtekli;
ale oni teď prawj: Nemohli Bělehrad
Keřowi Laudonowi odolati, gahbychom
my se gemu na odpor byli mohli posta-
witi; a což wy w Baňaluce činiti bu-
dete?

*) Gahž giný list z Grochan psaný na
den 30 října zpráwu dáwa, Sstut-
arský Bassa gest nemocen, a leží
(prý) doma; ale gebo Albanenský
lid mimo nadání přišel až na naše
hranice. Gegich předsewzetj není
gině než kdesy wypadnauti; naši
teď tanžebně žádají, by brzy lid
na pomoc obdrželi.

Giný list z Charwátských hranic pi-
še na den 31 října toto paměti ney-

hodněgšijho: Uly teď daufati můžeme,
že gistorně na nás řád přigde, abychom
se s nepřátely potýkali. Dnes právě
wssecko se chystá do pole, a gahž poru-
šení přišlo, potáhne proti Turkům,
kteří z hodiny cesty odtud v Berstine
stogegj, a 15 tisíc mužů sylnj býti ma-
gj. Oni sobě stany rozbígegj proti Ka-
řowicy a Ljce, a pokud tento nepřátelský
zástup giný gest, tedy gich gestě wětšij
počet býti musy. Gah že wssech stran
pozorujeme, oni na nás to wymstítí ch-
gj, což v Bělehradu ztratili. Bůh po-
sylnjž nás, na dobré myslí nám dosa-
wad neschází. Dosawad náležitě ne-
wjme, kam gegich předsewzetj směřuje,
mezy tím ze třích stran k autoku se stro-
gj. Wsšeckni proti nim táhnau s hr-
dinstau myslj; pod Karlsstatem v Woy-
nic očekává na nepřátely Sluinský pol-
nj patalion, 3ti patalion Arcyknjžete
Ferdynanda, a westkerý lid, genž zde
w kantonu leží. Právě teď z Karlsta-
tu odwaží se wogenstá kassa, kupy swé
zboží pro příhodu pakugj, a referwo dě-
lostřelců nazpátek causá. Také nynj
wytáhlo 80 mužů most slamau a smolau
potrausyti, tak aby tím snadněgi, kdyby
nepřátelé přitáhnutí měli, zapálen býti
mohl. — Mězy tím ale wsšeckni zde
gisti gsme, že nepřátelé dále přes Karl-
stat nepřigdau, ani přigiti mohau, po-
kudby tomu nechťeli, aby gim cesta na-
zpátek zamezena byla; a přigdeli až do
Karlsstatu, tedy každého ubezpečiti mů-
žeme, že se oni gistorně s welikau ztrá-
tu lidu nazpátek obrátigj, nebo náš
wogák hořj žádostj s Turky se potýkati,
a zapřisáhl se geden gako druhý, že se
raděgi žiwota opowáží, než aby Turku

do-